

## V

(Γνωστοποιήσεις)

## ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

## ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

**Αναίρεση που άσκησε στις 10 Νοεμβρίου 2020 η Anne-Marie Klose κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 9 Σεπτεμβρίου 2020 στην υπόθεση T-81/20, Anne-Marie Klose κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)**

(Υπόθεση C-600/20 P)

(2021/C 98/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

**Διάδικοι**

Ανααιρεσείουσα: Anne-Marie Klose (εκπρόσωπος: I. Seher, Rechtsanwältin)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 11ης Φεβρουαρίου 2021, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναιρέσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η ανααιρεσείουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

**Αναίρεση που άσκησε στις 23 Νοεμβρίου 2020 ο PV κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 30 Ιανουαρίου 2020 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-786/16 και T-224/18, PV κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση C-640/20 P)

(2021/C 98/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

**Διάδικοι**

Ανααιρεσείων: PV (εκπρόσωπος: D. Birkenmaier, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

**Αιτήματα**

Ο αναιρέσιων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2020 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-786/16 και T-224/18·
- να κρίνει την παρούσα διαφορά καθώς και τις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-786/16 και T-224/18, όπως προβλέπεται στο άρθρο 170 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα της υπόθεσης C-111/20 P καθώς και σε όλα τα λοιπά έξοδα της δίκης στις υποθέσεις T-786/16, T-224/18, T-224/18 R1 και T-224/18 R2.

**Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα**

1. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως συνδέεται με την εσφαλμένη ερμηνεία των άρθρων 72 και 270 ΣΛΕΕ, του άρθρου 23 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων και με την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ότι ο ΚΥΚ είναι η αποκλειστική πηγή δικαίου για την εκδίκαση των υποθέσεων μεταξύ μελών του λοιπού προσωπικού και του θεσμικού οργάνου.
2. Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως συνδέεται με παράβαση του άρθρου 4 ΣΕΕ, του άρθρου 41 του Χάρτη και του άρθρου 11α του ΚΥΚ.
3. Ο τρίτος λόγος αναιρέσεως αντλείται από παραβίαση της γενικής αρχής του δικαίου «fraus omnia corrumpit» και του άρθρου 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου ΚΥΚ.
4. Ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως συνδέεται με την απόρριψη των άρθρων 1, 3, 4, 31 και 41 του Χάρτη καθώς και των άρθρων 1ε και 12α του ΚΥΚ.
5. Ο πέμπτος λόγος αναιρέσεως αφορά τη χρησιμοποίηση «ψευδών βεβαιώσεων», διαστρεβλωτική ερμηνεία του άρθρου 59, σημείο 1, εδάφια 3 και 5, του ΚΥΚ καθώς και παράβαση της εσωτερικής απόφασης 92-2004 της 6ης Ιουλίου 2014 της Επιτροπής.
6. Ο έκτος λόγος αναιρέσεως συνδέεται με δόλια σφάλματα ως προς την εφαρμογή της αρχής της ενστάσεως μη εκτελέσεως στις αμοτεροβαρείς σχέσεις.
7. Ο έβδομος λόγος αναιρέσεως αφορά παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη, του άρθρου 25 του ΚΥΚ καθώς και δόλια απορρομία συνδεόμενη με παράνομη εκτροπή 21 593,64 € οφειλόμενων μισθών από το ΡΜΟ.
8. Ο όγδοος λόγος αναιρέσεως συνδέεται με παραμόρφωση δια παραλείψεως των συνεπειών που συνδέονται με την ακύρωση της πρώτης πειθαρχικής διαδικασίας CMS 13/087.
9. Ο ένατος λόγος αναιρέσεως συνδέεται με παράβαση του άρθρου 15 του Χάρτη.
10. Ο δέκατος λόγος αναιρέσεως, που προβάλλεται επικουρικά, συνδέεται με παράβαση της απαγόρευσης αποφάνσεως «ultra petita».

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Veszprémi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 30 Νοεμβρίου 2020 — ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

**(Υπόθεση C-643/20)**

(2021/C 98/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

**Αιτούν δικαστήριο**

Veszprémi Törvényszék

**Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης**

Προσφεύγουσα: ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft.

Καθής: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

**Προδικαστικά ερωτήματα**

- 1) Πρέπει οι διατάξεις του άρθρου 90, παράγραφος 1 και 2, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (στο εξής: οδηγία ΦΠΑ), <sup>(1)</sup> –λαμβανομένων υπόψη ιδίως της απόφασης [της 23ης Νοεμβρίου 2017, Di Maura (C-246/16)] <sup>(2)</sup> και της διάταξης [της 29ης Ιανουαρίου 2020, Porc Értékesítő Kft. (C-292/19)] <sup>(3)</sup> –, καθώς και οι θεμελιώδεις αρχές της αποτελεσματικότητας του δικαίου της Ένωσης και της ισοδυναμίας, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι τα κράτη μέλη δεν μπορούν να καθορίζουν ως χρονικό σημείο έναρξης της αποσβεστικής προθεσμίας για την επιστροφή του ΦΠΑ που αφορά απαιτήσεις των οποίων η ικανοποίηση κατέστη οριστικώς αδύνατη, ημερομηνία προγενέστερη εκείνης κατά την οποία κατέστη οριστικώς αδύνατη η ικανοποίηση της απαίτησης στην οποία στηρίζεται η αίτηση επιστροφής του ΦΠΑ;